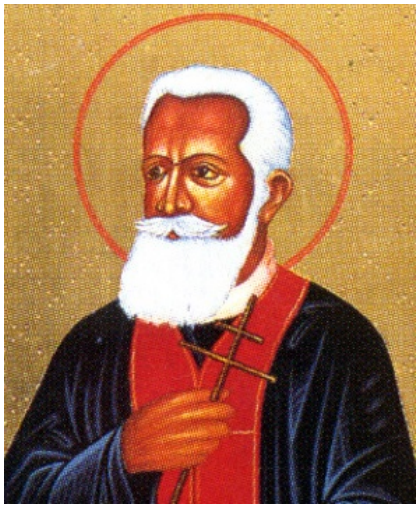

Metod Dominik Trčka

Blahoslavený 25. august

1886-1959

Metod Dominik Trčka sa narodil 6. júla 1886 v českom Frídlandte nad Ostrovicou. Bol najmladším zo siedmich detí Františky Šterbovej a Tomáša Trčku. Hneď v nasledujúci deň bol pokrstený. Základnú školu ukončil v rodnom Frídlandte, neskôr navštevoval gymnázium v Místku a v Červenke u redemptoristov.

Rozhodol sa pre zasvätený život a v r. 1902 vstúpil do Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa, kde po noviciáte 25. augusta 1904 zložil sľuby. V roku 1910 po štúdiách teológie, bol v Prahe, 17. júla arcibiskupom Leom Skrbenským, vysvätený za kňaza. Svoje prvé roky kňazstva venoval pastoračnej práci a ľudovým misiám.Jeho miesta pôsobenia boli Praha, svätyňa Márie na Svatej Hore a Plzeň. Počas Prvej svetovej vojny, sa s veľkým nasadením venoval utečencom z Chorvátska, Slovinska a Ruska a to tak, že nevysluhoval len sviatosti a učil katechizmus, ale staral sa aj o ich nevyhnutné zabezpečenie.

Už počas svojich rokov štúdii sa zmienil o svojej túžbe pracovať medzi kresťanmi východného rítu. To sa stalo skutočnosťou v roku 1919, kedy Superior Pražskej provincie redemptoristov ho poveril pastoračnou prácou medzi veriacimi Greko-katolíkmi v Ukrajinskom Ľvove. V tamojšej komunite, zvlášť za pomoci blahoslaveného P. Nikolaja Černeckého, sa naučil jazyk, zvyky a miestne obyčaje. Od tohto času sa datuje aj jeho druhé meno: Metod.

V decembri 1921 je poslaný do Stropkova, na Východnom Slovensku, kde zakladá so spolubratmi prvú komunitu redemptoristov latinsko-byzantského rítu. V roku 1924 sa stáva predstaveným komunity a začína rozvíjať misionársku činnosť v eparchiách v Prešove, Užhorode a Križevci. Ohlasuje Božie slovo a zakladá spoločenstvá Matky ustavičnej pomoci, a modlitby svätého ruženca. V roku 1931 sa spoločenstvo presťahovalo do nového domu v Michalovciach, kde bol P. Metód predstaveným až do júla 1932, kedy unavený z práce a stavby domu sa vrátil do Stropkova, kde popri oddychu, vypomáhal v okolitých farnostiach. Do Michaloviec sa vracia v r. 1934, kde v marci nasledujúceho roku je menovaný apoštolským vizitátorom sestier baziliánok v Prešove a v Užhorode.

V roku 1936 je znovuzvolený za predstaveného domu a v tomto postavení zotrváva až do r. 1942. Pod jeho vedením sa duchovná činnosť komunity redemptoristov rozširuje na celý Zemplín. Dokončuje stavbu chrámu a tiež zakladá fundáciu pre istý konvent sestier; zamýšľa založiť nový exercičný dom redemptoristov; pracuje pre fundáciu domu v Chust, v eparchii Užhorod. Všetko toto vykonáva bez zanedbávania si svojich pastoračných povinností. V skutku, napriek tomu, že už nie je viac priamo zapojený v ľudových misiách, nestráca svoj vrelý vzťah k najopustenejším. Za týmto účelom zamýšľal tiež založiť asociáciu žien, ktoré by sa po duchovnej stránke venovali najopustenejším.

Počas druhej svetovej vojny podstupujú redemptoristi mnohé utrpenia, pretože Slovenský štát ich obviňuje z fanatizmu a upodozrieva z propagandy.P. Metod, predstavený, sa stal cieľom útokov. Pre dobro komunity sa snaží vycestovať s troma spolubratmi na Ukrajinu, ale od štátu nedostane povolenie.

S koncom Druhej svetovej vojny sa vylepšujú aj vzťahy zo štátom. 21. Decembra 1945 je komunita redemtoristov východného obradu kánonicky menovaná za Vice-Provinciu Michalovce, kde hneď v nasledujúcom marci je P. Metod nominovaný za prvého predstaveného viceprovincie. Pod jeho vedením sa Redemptoristi vrátili do Stropkova, kde postavili chrám Sv. Cyrila a Metoda, založili dom v Sabinove, venovali sa početným a plodným misiám a vydávali mnohé publikácie.

S príchodom komunistického režimu, v krátkom čase však všetko padlo. V roku 1949 bola Michalovská provincia zrušená a počas noci z 13. apríla 1950 boli všetci rehoľníci prevezení do zhromažďovacích táborov. P. Metod, ktorý sa v tom čase nachádzal v Sabinove, bol prevezený najprv do Podolínca a odtiaľ viackrát do neslávneho „Mlyna Leopoldova“. Výpovede spoluväzňov svedčia, že pre ochranu svojich spolubratov bol ochotný si pripísať každú vinu a zodpovednosť, plniac si verne svoju službu.

Počas procesu, 12. apríla 1952, bol obvinený zo spolupráce s biskupom Gojdičom, z rozširovania pastoračných listov a zo zasielania informácii cez proviciu Prahy do Ríma. Toto bolo posúdené ako špionáž a ako hrubý priestupok proti štátu. Pod tlakom týchto argumentov, na dôvažok ešte za pokus o útek za hranice, bol P. Metod odsúdený na 12 rokov väzenia. Svoje posledné roky života prežil vo väzniciach v Ilave, Mírove a Leopoldove. Napriek chorobe, svojmu veku a tvrdým podmienkam vo väzbe, jeho duch ostal mocný. Nezlomne dôveroval Bohu a veril, že naplní jeho vôľu. Neprestajne sa modlil a keď mal, čo i len najmenšiu možnosť, slúžil liturgiu. Niekoľko krát žiadal o skrátenie svojho trestu, – lenže bol až príliš pevný vo svojom náboženskom presvedčení a až príliš horlivý… Odpoveď bola vždy zamietavá.

V roku 1958 bol preložený do väznice Leopoldov: v tom čase sa považovala za tie najtvrdšie. Počas Vianoc dozorca začul, ako si spieva jednu z vianočných piesni – bol v momente preložený do „korekcie“, kde následkom drsného a nezdravého prostredia dostáva tuberkulózu. Spoluväzeň v cele, ktorý sám bol lekárom, síce prosil a urgoval správu, aby P. Metod bol prevezený do nemocnice, ale nestalo sa tak.Bol preložený iba na samotku. Ako neskôr bolo potvrdené: po krátkom čase, v tamojšej cele, 23. marca, o deviatej hodine ráno, roku 1959, posledný krát vydýchol.Vtedy sa navždy stratil svojim mučiteľom.

Pochovaný bol na cintoríne väznice. Po reštaurovaní Grekokatolíckej Cirkvi spolubratia v roku 1969 pozostatky preniesli do Michaloviec, kde dnes, v chráme Svätého Ducha, sa nachádza jeho hrob.

Zdroj : *http://www.zivotopisysvatych.sk*

Uložiť